

РЕШЕНИЕ

№ 24118

гр. София, 12.07.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 11 състав, в публично заседание на 23.06.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Петя Стоилова

при участието на секретаря Цветанка Митакева, като разгледа дело номер **3630** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 и сл. АПК вр. с чл.16, ал.3 от ЗЧРБ. Образувано е по жалба на Б. М. Й., гражданин на Р. Турция срещу Заповед № 5403 ПАМ-82/21.03.2025г. на Зам. Началник на ГПУ – [населено място], ГД“Гранична полиция“ - МВР за забрана за влизане и пребиваване на територията на държавите – членки на Европейския съюз.

Според жалбата, няма данни издалият заповедта орган да е бил упълномощен от началника на ГПУ, поради което заповедта е нищожна. Не е спазена установената форма за издаване на акта, не е посочено името и длъжността на издателя на заповедта. Липсват конкретни мотиви на посоченото фактическо основание – не е посочен видът на престъплението номер на съдебен акт и кой съд го е издал. Липсват мотиви за продължителността на определеният срок на мярката от пет години.

В съдебно заседание жалбоподателят редовно призован не изпраща представител.

Ответникът се представлява от юрк. С..

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. - ГРАД, след като обсъди доказателствата по делото и становищата на страните, намира за установено от фактическа страна следното:

На 11.01.2025г. на ГКПП – Р. „Д. мост“ при осъществяване на компенсиращи мерки в зоната за отговорност на ГПУ - Р., при РДГП - Р. са били задържани двама турски граждани, единият от които жалбоподателят Б. М. Й. с турска лична карта, валидна до 30.08.2031г., но представил се като Х. Я., притежаващ германска лична карта, валидна до 25.05.2033г. При идентификация в хода на проверката са представени и от двамата турски граждани германски документи за самоличност, като у служителите на ГПУ е възникнало съмнение за тяхната истинност и впоследствие, в придружаващия ги трети турски гражданин са открити турските им паспорти. С

Предложение № 5403р-4535/21.03.2025г. от Началника на група ОДГ при ГПУ Р. е предложено да бъдат наложени спрямо лицето Б. М. Й. ПАМ по ЗЧРБ, една от които е забрана за влизане и пребиваване на територията на държавите – членки на ЕС, при наличие на основанията по чл.10, ал.1 т.7 от ЗЧРБ, а именно: чужденецът е направил опит да влезе в страната или да премине през нея, чрез използване на неистински или преправени документи, виза или разрешение за пребиваване. В резултат на предложението, на основание чл.42з, ал.1 вр. с чл.10, ал.1, т.7 ЗЧРБ е издадена обжалваната Заповед № 5403 ПАМ-82/21.03.2025г. от Зам. Началник на ГПУ – [населено място], като предложената мярка е наложена за срок от 5 години. Издадена е и Заповед № 5403 ПАМ – 81/21.03.2025г. за връщане в страната на произход - Република Турция.

От правна страна:

Жалбата е процесуално допустима, подадена е от легитимиран субект - адресат на постановления отказ, в законоустановения срок, но разгледана по същество се явява неоснователна.

Заповедта не се явява издадена от некомпетентен орган, приложена по преписката е Заповед №4066з-651/22.03.2024г., с която Директорът на РДГП Р. е оправомощил на основание чл.44, ал.1 от ЗЧРБ зам. Директора на РДГП Р. да налага принудителни административни мерки по ЗЧРБ. Процесуални нарушения при издаването на заповедта не са допуснати, тя е била връчена на жалбоподателя срещу подпис в присъствието на преводач, като не са отбелязани възражения от негова страна, правото му на защита не е било засегнато.

Според [чл. 42з, ал. 1, т. 1 ЗЧРБ](#), принудителната административна мярка по чл. 39а, ал. 1, т. 4 с.з. – „забрана за влизане и пребиваване на територията на държавите - членки на ЕС“ се налага за срок до 5 години, когато „са налице основанията по [чл. 10, ал. 1](#)“. В процесната заповед, като основание по [чл. 10, ал. 1 ЗЧРБ](#) е уточнено това по смисъла на т. 7 - направен опит да премине през страната чрез използване на неистинска германска лична карта №A24513987. Мотивите за налагане на ПАМ, противно на твърденията в жалбата са изложени както в заповедта, така и са доразвити в Предложение № 5403р-4535/21.03.2025г. от Началника на група ОДГ при ГПУ Р., в което подробно са описани фактическите обстоятелства, касаещи случая.

С изменение на Закона за чужденците в Република България са въведени изискванията на Директиви 2008/115/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 16 декември 2008г. относно общите стандарти и процедури, приложими в държавите – членки, за връщане на незаконно пребиваващи граждани на трети страни, в която се съдържат основните характеристики на процедурните правила, които се прилагат при издаване на актове за връщане на незаконно пребиваващи граждани, за налагане на забрана за влизане и извеждане от страната. Съгласно чл.12 от Директива 2008/115/ЕО, решенията за връщане, решенията за забрана за влизане и решенията за извеждане се издават в писмена форма и посочват фактическите и правните основания, както и информацията относно съществуващите правни средства за защита. Информацията относно фактическите основания може да бъде ограничена, когато националното право позволява ограничаване на правото информация, по-конкретно за да се гарантира националната сигурност, отбраната, обществената сигурност и с оглед предотвратяването, разследването, разкриването и санкционирането на престъпления. Срокът на мярката от 5 години, който е определен със заповедта е в рамките на предвидения в закона и се определя по преценка на административния орган, като установените процедурни правила не изискват той да се мотивира. Разпоредбата на [чл. 44, ал. 2 ЗЧРБ](#) задължава компетентният да наложи ПАМ административен орган, да отчете: продължителността на пребиваване на чужденца на територията на Република България, категориите уязвими лица, наличието на производства по [Закона за убежището и бежанците](#) или производства за подновяване на разрешение за пребиваване или друго разрешение, предоставящо право на пребиваване, семейното му

положение, както и съществуването на семейни, културни и социални връзки с държавата по произход на лицето. Съобразяването с тези изисквания е част от съдържанието на оперативната самостоятелност, с която е разполагал ответникът. Съдебният контрол върху тази самостоятелност се ограничава до установените с [чл. 169 АПК](#) правомощия.

Водим от горното и на основание [чл. 172, ал. 2 АПК](#), Административен съд София - град, 11-ти състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Б. М. Й., гражданин на Р. Турция срещу Заповед № 5403 ПАМ-82/21.03.2025г. на Зам. Началник на ГПУ – [населено място], ГД“Гранична полиция“ - МВР за забрана за влизане и пребиваване на територията на държавите – членки на Европейския съюз. Решението е окончателно на основание чл.46,ал.2, т.3 ЗЧРБ.

СЪДИЯ: